на чаша и съ посакане ръцете ръцете влади-
ката тръгнаха въ знакъ че искаше да ядъ
при владиката, но какво разбра тоя
~~...~~ не знаех. азъ потегнахъ предъ бъгъра
дивнахме за къмъ владишкия стан
ко до вратата на това новото
отдалечение срѣщнахъ протосинкела
двда нагарина бившия и после Ко-
стендинския, спутенъ идно и зачер-
венъ изглежане и като че ли нещо
да не ми каза нещо, или да ми покаже
по обичаю си, замислен ме, азъ се поза-
предъ малко и отъ вѣтъръ отъ къдѣ
владиката та стая до чоха гласове
и какво, когато викаше и се кара
постоях малко и едно отъ малко
дѣто се човане гъмъ и гоморене на
двете единъ човѣкъ съ дъгъчкочехъ, по
ходи и по коренъ ми познахъ го чее
горбадрия по коите можахъ отъ ве-
дения да го познаа, както дойде до ме
не той ме познаа и ме запита; ка-
кво чакаш тукъ. чакаш за ядъ де
чидъ при двда владика
Какво ще правиш?
Ама идно да мусе отплачи.
Сега не е времето за отплащане
Чад' де си ходиш
Азъ кой го идна въ улицата се нѣщо
отдалечено да му говорѣ, да го молѣ ли
да мусе кажа ли го говорѣ дъ се
завръщ, но стоях още не подвижен
и не можях да се оставя коите гоз го-
рбадрия, ~~и не можеше~~ писъкъ да не ръмъ го виж-
дамъ, но не можях още да се приспо-
ми до и сега.
Хаде хаде и двете ка тоя пакъ, хаде да
се ходимъ да не видѣнъ въ чоеди поми-
ки.
Бодъ изгрѣла той пова азъ се остана
коите, ~~...~~ и кога съмъ го видѣлъ тоя
Дане хадри Мичо, ~~...~~ на дъмъ
доктор хадри Мичо Ичев) колкото
преди двѣ години Дане се преселиъ
да живѣе въ Мърково, на Бащи Мичо
~~...~~ и азъ бѣхме се срѣщнали съ него
~~...~~ въ една кафе ибрийска кѣща
двете бѣхме викали на чоеди кис
кафе и той, после у дома му